

Sygn. akt VI C 51/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30.09.2013 r.

Sąd Rejonowy w Oławie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w Strzelinie

w składzie:

Przewodniczący SSR Iwona Łabęcka

Protokolant Agata Borczuch

Ławnicy:

po rozpoznaniu dnia 16.09.2013 r.

sprawy z powództwa **M. G.**

przeciwko **Gminie P.**

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 617,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód M. G. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania, wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Gminy P. kwoty 2.500 zł. tytułem odszkodowania za koszty poniesione na naprawę uszkodzeń w samochodzie.

Na uzasadnienie powód podał, że w dniu 15 lutego 2012 r. w miejscowości P. na drodze gminnej doszło do zderzenia dwóch pojazdów, w tym samochodu osobowego marki D. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez powoda oraz samochodu osobowego marki F. (...) nr rej. (...) kierowanego przez B. Z.. W ocenie powoda główną przyczyną kolizji był brak organizacji ruchu na przedmiotowej drodze oraz nieobjęcie jej planem zimowego utrzymania dróg.

Strona pozwana – Gmina P. wniosła o oddalenie powództwa i zarzuciła, iż nie ponosi odpowiedzialności za zdarzenie, które miało miejsce w dniu 15 lutego 2012 r. na drodze, której jest właścicielem. Zarówno szerokość, oznakowanie a także istniejące warunki na drodze nie były przyczyną zdarzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 15 lutego 2012 r. około godz. 7.45 w miejscowości P. doszło do zdarzenia czołowego dwóch pojazdów marki D. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez powoda M. G. z pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez B. Z..

Dowód:

- akta sprawy tut. Sądy – sygn. IIW 75/12

- zeznania świadka B. Z. – k. 102

- przesłuchanie powoda M. G. – k. 122v-123

Do kolizji doszło na drodze wewnętrznej biegnącej wokół szkoły w P., dwukierunkowej o szerokości 3,5 m, po lewej i prawej stronie tej drogi znajdował się wysoki betonowy krawężnik. Właścicielem drogi jest strona pozwana - Gmina P..

Dowód:

- zeznania świadka B. Z. – k. 102
- przesłuchanie powoda M. G. – k. 122v-123
- zeznania świadka P. S. – k. 101v-102
- zeznania świadka Z. M. – k. 162-162v

W chwili zdarzenia pora była dzienna, warunki widoczności były dobre. Droga była ośnieżona.

Dowód:

- zeznania świadka B. Z. – k. 102
- przesłuchanie powoda M. G. – k. 122v-123

Do powstania sytuacji kolizyjnej przyczynili się w równym stopniu obydwaj kierujący tj. powód M. G. oraz B. Z., jadąc w trudnych warunkach ruchu z prędkością, która nie zapewniała panowania nad pojazdami, co w rezultacie uniemożliwiło im bezpieczne wyminięcie i uniknięcie tej kolizji.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego w aktach sprawy tut. Sadu - sygn.(...)

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel (...) S.A. wycenił koszt naprawy pojazdu powoda na kwotę 1.917,56 zł. i przy uwzględnieniu przyczynienia się powoda do powstania szkody wypłacił odszkodowanie w kwocie 400 zł.

Dowód:

- akta szkody PL (...)

Wyrokiem z dnia 24 października 2012 r. Sąd w sprawie o sygn. akt(...) uznał powoda M. G. winnym tego, że w wyniku niezachowania należytej ostrożności podczas manewru wymijania uderzył w jadący z naprzeciwka pojazd m-ki F. (...) powodując zagrożenie bezpieczeństwa ruchu dla B. Z.. Za powyższe wykroczenie wymierzono powodowi karę grzywny w wysokości 100 zł.

Dowód:

- akta sprawy tut. Sądu - sygn.(...)

W dniu 4 listopada 2011 r. strona pozwana zawarła z W. G., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) z siedzibą w P. umowę, której przedmiotem było – zimowe utrzymanie dróg gminnych na terenie Gminy P., w tym obejmowała utrzymanie drogi wewnętrznej, okalającej szkołę.

Dowód:

- umowa nr (...) – k. 33- 37
- wykaz dróg do zimowego utrzymania na terenie Gminy P. – k. 73

- zeznania świadka W. G. – k. 76-77

- wykaz dróg do zimowego utrzymania na terenie Gminy P. – k. 73

- zeznania świadka P. S. – k. 101v-102

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 11 k.p.c. ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego, co do popełnienia przestępstwa wiążą Sąd w postępowaniu cywilnym. Istota związania sądu cywilnego skazującym wyrokiem karnym wyraża się w tym, że w skład podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sądu cywilnego wchodzi czyn opisany w sentencji karnego wyroku skazującego, a sąd ten pozbawiony jest możliwości dokonywania ustaleń w tym zakresie, w tym w szczególności ustaleń odmiennych niż przeniesione na podstawie tego wyroku z procesu karnego. Wyłączona jest tym samym możliwość dowodzenia w postępowaniu cywilnym, że prawomocny skazujący wyrok karny z jakichkolwiek przyczyn jest wadliwy.

Powód został skazany prawomocnym wyrokiem karnym za to, że w wyniku niezachowania należytej ostrożności podczas manewru wymijania uderzył w jadący z naprzeciwka pojazd m-ki F. (...) powodując zagrożenie bezpieczeństwa ruchu dla B. Z..

Odnosząc się do twierdzeń powoda związanych z przyczynieniem się strony pozwanej do powstania szkody poprzez brak organizacji ruchu na drodze prowadzącej do szkoły oraz nieobjęcie przedmiotowej drogi planem zimowego utrzymania dróg, wskazać należy, że w sprawie nie ma podstaw do przyjęcia odpowiedzialności Gminy P. za zdarzenie, które miało miejsce 15 lutego 2012 r., albowiem ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, aby strona powodowa w jakikolwiek sposób przyczyniła się do powstania szkody. Przede wszystkim w opinii z dnia 22 sierpnia 2012 r. sporządzonej w toku postępowania karnego, nie kwestionowanej przez strony, biegły sądowy z zakresu wypadków drogowych, techniki motoryzacyjnej, analiz wypadków A. D. stwierdził, że do powstania sytuacji kolizyjnej przyczynili się w równym stopniu obydwaj kierujący, jadąc w trudnych warunkach ruchu z prędkością, która nie zapewniła panowania nad pojazdami, co w rezultacie uniemożliwiło im bezpieczne wyminiecie i uniknięcie kolizji. Biegły w sposób jednoznaczny stwierdził, że droga wewnętrzna biegnąca wokół szkoły w P., łącząca ulicę (...) posiada jezdnię dwukierunkową o szerokości 3,5 m, a odbywający się na niej ruch zobowiązuje kierujących do stosowania ogólnych zasad bezpieczeństwa jazdy. Biegły wskazał, że w chwili zderzenia obydwaj pojazdy znajdowały się w ruchu, zakres widoczności drogi w miejscu zdarzenia, przy prawidłowej obserwacji przedpola jazdy był dla obu kierujących wystarczający do podjęcia skutecznych działań zmierzających do bezpiecznego wyminięcia na drodze. Biegły podniósł, że gdyby którykolwiek z uczestników kolizji, widząc jadący z przeciwka pojazd zjechał maksymalnie w prawo i zatrzymał swój pojazd odpowiednio wcześniej, a ich jazda odbywała się z minimalną prędkością, to mimo panujących wówczas utrudnień, możliwe byłoby ich bezpieczne i bezkolizyjne wyminiecie.

Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Osoba prawna jest obowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu (art. 416 k.c.). Do przyjęcia odpowiedzialności osoby prawnej za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym muszą być spełnione następujące przesłanki: szkoda zostaje wyrządzona przez organ osoby prawnej, organ osoby prawnej wyrządzający szkodę musi działać w ramach swych uprawnień, organowi osoby prawnej można przypisać winę. Ciężar udowodnienia tych przesłanek spoczywa na poszkodowanym zgodnie z art. 6 k.c. Między zdarzeniem, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy, a szkodą musi istnieć związek przyczynowy. W myśl art. 361 k.c. obowiązek naprawienia szkody obejmuje normalne następstwa zdarzenia, które szkodę wywołało.

Podkreślić należy, iż w niniejszej sprawie powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności strony pozwanej za szkodę. Powód nie wskazał w czym działanie bądź zaniechanie strony pozwanej mogłoby spowodować jego szkodę majątkową, brak tu również normalnego związku przyczynowego między zachowaniem pozwanej Gminy, a szkodą. Powód nie

zainicjował w ogóle postępowania dowodowego na okoliczność, czy ewentualny brak organizacji ruchu na drodze prowadzącej do szkoły poprzez wprowadzenie ruchu dwukierunkowego zamiast jednokierunkowego oraz nieobjęcie przedmiotowej drogi planem zimowego utrzymania dróg, mogło przyczynić się do powstania sytuacji kolizyjnej, w szczególności nie powołał wniosku dowodowego z opinii biegłego, który mógłby ocenić jakie by były skutki zdarzenia gdyby ruch na drodze odbywał się jednokierunkowo a droga nie byłaby śliska.

Na podstawie opinii sporządzonej przez biegłego sądowego A. D. nie można bowiem ustalić, że strona pozwana w jakimkolwiek zakresie przyczyniła się do zaistnienia szkody. Brak tu jakiegokolwiek związku przyczynowego między działaniem bądź zaniechaniem pozwanej Gminy, a powstałym skutkiem w postaci szkody. Biegły kategorycznie wręcz stwierdził, że gdyby którykolwiek z uczestników kolizji, widząc jadący z przeciwka pojazd zjechał maksymalnie w prawo i zatrzymał swój pojazd odpowiednio wcześniej, a ich jazda odbywała się z minimalną prędkością, to mimo panujących wówczas utrudnień, możliwe byłoby ich bezpieczne i bezkolizyjne wyminięcie. W chwili zdarzenia pora była dzienna, warunki widoczności były dobre. Kierujący pojazdami mieli możliwość oceny istniejących warunków drogowych oraz dostosowania techniki i taktyki jazdy do panujących tam utrudnionych warunków ruchu, powodowanych śliskością oraz niewielką szerokością jezdni.

Powód nie wykazał również, iż rzeczywiście poniósł koszt 2500 zł na naprawę uszkodzeń w samochodzie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd oddalił powództwo rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 k.p.c.